

W trosce o piękno i czystość naszych świątyń

W kodeksie Prawa Kanonicznego mamy tytuł: Miejsce święte, gdzie prawodawca w 38 kanonach (kan. 1205 - 1243) podaje przepisy dotyczące miejsc poświęconych. Upomina także duszpasterzy, aby należycie troszczyli się m. in. o piękno i czystość świątyń.

W ostatnim czasie można zauważyć, że niektórzy duszpasterze zapomnieli o normie zawartej w kan. 1220 § 1 KPK, zaś wierni, a zwłaszcza liderzy różnych stowarzyszeń, ugrupowań czy organizacji o tym przepisie nic nie wiedzą. Rodzi to nieporozumienia a nawet nieuzasadnione pretensje pod adresem kapłanów.

1. Normy kodeksowe

Obowiązujący od 1983 r. Kodeks Prawa Kanonicznego w kanonie 1220 § 1 podaje (celowo przytaczam w języku łacińskim): „Curent omnes ad quos res pertinet, ut in ecclesiis illa munditia ac decor serventur, quae domum Dei addeceant, et ab iisdem arceantur quidquid a sanctitate loci absonum sit”.

Przytoczony kanon w bardzo zwięzłej formie powtarza kanon 1178 Kodeksu Prawa Kanonicznego w roku 1917, który również przytaczamy: „Curent omnes ad quos pertinet, ut in ecclesiis illa munditia servetur, quae domum Dei decet; ab iisdem arceantur negotiationes et nundinae, quanquam ad finem pium habitae; et generetim quidquid a sanctitate loci absonum sit”.

Treść tych kanonów jest jasna: wszyscy, do których to należy, a więc i duszpasterze, mają troszczyć się o utrzymanie w kościołach takiej czystości i piękna, jakie przystoją domowi Bożemu.

2. Komentatorzy są zgodni, że to, co się odnosi w przepisach Kodeksu Prawa Kanonicznego do czystości kościoła - domu Bożego, to również należy odnieść do jego wystroju, wyposażenia.

W trosce o zachowanie sakralnego charakteru świątyni, Stolica Apostolska wydawała dawniej szczegółowe instrukcje, głównie przez Kongregację Obrzędów, a dziś czyni to także przez Kongregację ds. Kultu Bożego.

Kongregacji Obrzędów w nawiązaniu do przepisu kan. 1178 Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1917 r. postawiono pytanie: „Utrum in ecclesiis earumque cryptis divino cultui destinatis apponere liceat tabulas cum inscriptionibus et nominibus fidelium defunctorum quorum corpora inibi tumulata non sunt nec tumulari possunt iuxta canonem 1205 § 2 CIC?”

Odpowiedź Kongregacji z 20 października 1922 r.: „Non licere iuxta alias resolutiones et ad tramitem decreti S.R.C. 733 et can. 1450 § 2 CIC” /AAS, 14/1922/557/.

Wyjaśnienie Kongregacji jasno stawia sprawę, że nie można umieszczać w kościołach lub kryptach, które są przeznaczone do kultu tablic z napisami i nazwiskami osób zmarłych, których ciała nie są albo nie mogą być pochowane w kościele.

Nie ma też na terenie diecezji gliwickiej prawnego zwyczaju umieszczania takich tablic na ścianach naszych katolickich świątyń.

Gliwice, dnia 01 lutego 1994 r.

† Jan Wieczorek
Biskup Gliwicki